

meddelt i 1905—06? Man kan sige sig selv, hvad det vilde have ført til.

Nej, de Herrer kommer ingen Vej ved det. De skulde hellere forklare os, hvorledes de har ment det forsvarligt at føre hele den Militærpolitik, de har ført, og det kunde være godt, at de gjorde rede for det. De staar og taler om, at Folket er forurettet i denne Sag. Nej, der blev Folket i Virkeligheden forurettet ved en Forklaring, som, hvis den var blevet fulgt, vilde have ført os ud i Elendigheden.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem sagde nu, at det, jeg lagde ind i Instruksen, var ikke det, han havde villet. Jeg kan naturligvis ikke sige, hvad det ærede Medlem har villet, men hvad han har skrevet, og hvad hans befuldmægtigede Repræsentant har sagt, det kender jeg, og det er af den Karakter, som er angivet her fra min Side.

Det ærede Medlem siger, at der kom ikke noget ud af det hele. Nej, der kom intet ud af det, som var Tanken i Instruksen, fordi man fra tysk Side ikke gik ind paa Tanken, og der kom ikke noget ud af Kaptajn Lützens Tilsagn som dansk befuldmægtiget til den tyske Generalstabschef, fordi der ikke kom Krig paa et Tidspunkt, da det ærede Medlem stod som Leder af Danmarks Politik, bundet ved sin befuldmægtigedes Ord. Det ærede Medlem mener nu stadig, at Instruksen var af en saa uskyldig Karakter, men han forstaar, at herhjemme vilde den være blevet mødt med almindelig Modsigelse, hvis den den Gang var blevet kendt. Det forstaar det ærede Medlem.

Men det ærede Medlem kunde jo saa rejse et andet Spørgsmaal for sig selv: Hvis denne Instruks var af denne ganske uskyldige Karakter, hvis den ikke paa nogen Maade var paa tværs af Danmarks Neutralitetspolitik, vilde det saa ikke have været det rigtige, da der i England og Frankrig opkom Spørgsmaal om denne Sag, at underrette Englands og Frankrigs Regeringer aabent og ærligt om, hvad der var sket, i Stedet for at svare med den direkte og positive Benægtelse af Sandheden, som de Erklæringer indeholdt, der den Gang blev afgivet af Udenrigsministeren overfor vore Repræsentanter og gennem dem bragt videre.

Det ærede Medlem sagde nu, at vi burde tale om andre Ting, nemlig om, hvorledes vi kunde tage Ansvar for den Militærpolitik, vi har ført. Naar jeg faar

Ordet for at udtale mig i den følgende Forhandling, skal jeg ogsaa benytte Lejligheden dertil.

Jeg maa maaske endnu føje et Ord til. Det ærede Medlem har i sine Taler her i Dag lagt Vægt paa at fremstille, hvorledes han ligesom er traadt i Brechen for Regeringen, har staaet som Regeringens Beskytter overfor de mangfoldige usande Beretninger, usande Paastande, som har været udsprede om Regeringens Holdning i det sønderjyske Spørgsmaal. Den Beskytterholdning, som det ærede Medlem i saa Henseende har paataget sig, skal jeg ikke drage i Tvivl, men jeg maa jo tilføje, at en stor Del af den Presse, der hører til det ærede Medlems Parti, ikke har handlet i Overensstemmelse med de Udtalelser, som det ærede Medlem har fremsat overfor dem efter den Fremstilling, han gav her, og jeg maa tilføje, at hvis det ærede Medlem har ledsaget sine beskyttende Ord med Ord af lignende Karakter som dem, han fremsatte her til sidst om den Ros, som den tyske Rigs-kansler øste ud over den nuværende Regering, ja, saa har det ærede Medlem forstaaet at forene Beskyttelsen med saadanne Antydninger, at man meget vel forstaar, at Agitationen er blevet fortsat i den Presse, som det ærede Medlem er Talsmand for.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det sidste skal jeg slet ikke tale om, for Forholdet er i Virkeligheden saaledes, som jeg tidligere har udtalt, og det kan ingen forandre.

Med Hensyn til Moltkes Opfattelse af vor Stilling, da opfattede han den ubetinget saaledes, at det var vort Ønske at holde os neutrale, at Danmark ønskede en ligelig og ubetinget Neutralitet. Han tvivlede om, at Danmark var i Stand til at opretholde en saadan, for han sagde, at saa maatte vi anstrenge os væsentlig mere end hidtil. Men hvis vi kunde opretholde vor Neutralitet, saa ønskede Tyskland ikke at krænke den, paa ingen Maade. Moltke sagde altsaa udtrykkelig, at hvis det var os muligt at opretholde vor Neutralitet, naar vi anstrengte os væsentlig mere end hidtil, saa ønskede Tyskland ikke andet. Vi ønskede heller ikke andet. Der har ingen Misforstaaelse været her.

Hele den Forklaring, som man nu